

hed med, at Justitsministeren ikke billiger den i et Interview offentlig fremsatte Motivering af at undlade Appel i Sagen mod Direktør Harald Plum, gaar Tinget over til Dagsordenen.“

Formanden: Den nye Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der nu er fremsat, har følgende Ordlyd: „Idet Folketinget udtaler sin Tilfredshed med, at Justitsministeren ikke billiger den i et Interview offentlig fremsatte Motivering af at undlade Appel i Sagen mod Direktør Harald Plum, gaar Tinget over til Dagsordenen.“

Da der nu er fremsat to nye Paastande paa Overgang til Dagsordenen som formentlig er adskillige Medlemmer af Tinget ubekendt, skal jeg udsætte Mødet. Det genoptages Kl. 5⁴⁵.

Mødet udsat Kl. 5²⁵.

Mødet genoptoges Kl. 5⁴⁵.

Niels Petersen: I sin Omtale af det urimelige i, at Behandlingen af den nu foreliggende Interpellation var blevet udsat saa længe, fremhævede den ærede Forespørger, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at hvis vi havde haft den engelske Spørgetime, vilde Forholdet have stillet sig helt anderledes; saa havde der været Lejlighed til at spørge den højtærede Justitsminister, vi havde hørt hans Svar, og det hele vilde være gaaet hurtigere. Ogsaa jeg mener, som jeg gentagne Gange har udtalt, at det vilde være et overordentlig stort Fremskridt, hvis vi fik indført noget lignende som den engelske Spørgetime, men i det foreliggende Tilfælde tror jeg slet ikke, vi havde haft Brug for den engelske Spørgetime. Thi hvis den højtærede Justitsminister selv havde ønsket det, vilde det have været ham en let Sag at faa en Lejlighed til at udtale sig om dette Spørgsmaal i dette høje Ting. Jeg er fuldkommen overbevist om, at hvis der havde været et saadant Ønske fra den højtærede Ministers Side, vilde det ikke have mødt nogen Modstand hos vor højtærede Formand. I Virke-

ligheden beroede det altsaa paa den højtærede Justitsminister selv at faa Sagen frem.

Men selv om det efter min Mening næsten utrolige var hændt, at Ministeren ikke kunde faa Lejlighed til at udtale sig her i Tinget, at Sagen imod hans Villie blev udsat fra Møde til Møde, ja, saa havde der dog ogsaa været en anden Maade, paa hvilken den højtærede Minister kunde have faaet sin Anskuelse frem. Den Udtalelse, der fremkom fra den fungerende Rigsadvokat, fremkom jo i Pressen, og der var i og for sig ikke noget til Hinder for, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kunde have foranlediget den højtærede Minister til at fremkomme med en Udtalelse om sit eget Standpunkt, sin egen Opfattelse, i Pressen. Hvis der havde været et saadant Ønske fra den højtærede Ministers Side, kunde han altsaa med stor Lethed have skaffet sig det opfyldt.

Og det er ganske overraskende, at den højtærede Minister ikke har haft et saadant Ønske, for var der noget Tilfælde, hvor det skulde synes paakrævet at faa hurtigt Svar, og hvor man skulde synes, at den højtærede Justitsminister selv maatte være interesseret i at give et hurtigt Svar, saa var det rigtignok, forekommer det mig, et Tilfælde som det foreliggende. For hvad det drejede sig om ved dette Appelspørgsmaal, saaledes som det forelaa efter den fungerende Rigsadvokats Udtalelser, og saaledes som det maatte opfattes fra alle Sider, var jo Praktiseringen af en af Retsplejens Hovedgrundsætninger: ens Behandling af store og smaa.

Naar jeg ser paa den fungerende Rigsadvokats Motivering af, at Appellen ikke blev iværksat, maa jeg rigtignok sige, at selv om den ikke ligefrem havde Karakteren af en Falliterklæring fra Anklagemyndighedens Side, saa nærmede den sig dog i betænkelig Grad dertil. Det, der blev fremhævet, var, at Landsretsdommen ikke faldt sammen med Anklagemyndighedens Opfattelse; man skønnede, at Direktør Harald Plum havde gjort sig fortjent til en strengere Dom, og dog veg man tilbage for at gaa til Højesteret. Det er netop det Udtryk, der er benyttet: skønt Landsretsdommens Opfattelse ikke var Anklagemyndighedens, veg man tilbage for at gaa til Højesteret. Og hvorfor veg man tilbage? Fordi Anklagemyndigheden mente, det vilde blive for besværligt, fordi Bevismaterialet var saa uhaandterligt o. s. v. Det er vel nok den mærkværdigste Motivering, man nogen Sinde har hørt. Man skulde da netop tro, at naar Sagen havde et saa kolossalt